

НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Інноваційний менеджмент – це стратегічний підхід до керування організацією, спрямований на стимулювання та підтримку інноваційних процесів та діяльності в організації. Інноваційний менеджмент є елементом конкурентоспроможності організації, дозволяє їй адаптуватися до змін у діловому середовищі та задовольняти зростаючі потреби клієнтів. Інноваційний менеджмент – процес керування інноваціями у підприємствах та організаціях. Це важлива галузь менеджменту, яка допомагає підприємствам створювати, впроваджувати та управляти новими ідеями, продуктами, послугами або процесами для досягнення конкурентних переваг і забезпечувати стійкий розвиток.

Основні аспекти інноваційного менеджменту включають в себе.

1. Формування інноваційної стратегії. Розробка чіткої інноваційної стратегії, яка створює ціль, завдання та пріоритети інновацій для організації.

2. Керування інноваційними процесами. Управління всіма етапами створення, впровадження та відстеження інноваційних ідей та проектів.

3. Забезпечення ресурсами. Виділення наявних ресурсів (фінансових, людських, технічних тощо) для реалізації інноваційних проектів.

4. Сприяння інноваційної культури. Створення середовища, яке сприяє стимулюванню інноваційної діяльності та розвитку творчого підходу до роботи.

5. Вивчення ринкових можливостей. Аналіз ринку та конкурентів для виявлення нових можливостей та потреб споживачів.

6. Партнерство та зовнішні зв'язки. Співпраця з іншими організаціями, стартапами, університетами тощо для обміну інноваційними ідеями та ресурсами.

7. Оцінка і вимірювання результатів. Систематична оцінка і вимірювання впливу інноваційних проектів на успішність організації.

Інноваційний менеджмент є ключовим фактором конкурентоспроможності будь-якої компанії в сучасному світі, де технології мають пріоритет. Інноваційний менеджмент – процес управління, спрямований на створення та впровадження інновацій в організації з метою покращення їх конкурентоспроможності та досягнення стратегічних цілей. Інноваційний менеджмент включає в себе планування, розвиток, впровадження та контроль інноваційних ідей та проектів. Інноваційний менеджмент важливий для того, щоб організація могла адаптуватися до змін у бізнес-середовищі, розвиватися і залишатися конкурентоспроможною. Він включає в себе використання різних методів та інструментів, таких як дослідження та розвиток, стратегічне планування, технологічний аналіз та управління ризиками.

Інноваційний менеджмент – повинен засновуватися на стратегічному підході до управління, спрямованого на створення, впровадження та керування інноваціями в організації з метою досягнення конкурентної переваги та підвищення її результативності. Інноваційний менеджмент в період кризи є важливим елементом стратегії виживання та подолання труднощів для бізнесу. Кризи можуть створити нові виклики, але вони також можуть надати можливостей для інновацій. В період кризи необхідно детально аналізувати ринок та споживачів. Слід уважно вивчити зміни в попиті, поведінці споживачів та конкурентному середовищі. Виявити, які продукти або послуги можуть бути більш актуальними або необхідними в цей період. Існує потреба поширення інноваційної культури на всю компанію, запрошуючи працівників до процесу інновацій. Вони можуть мати цінні ідеї та ресурси для інноваційних проектів. Інновації повинні бути спрямовані на вирішення проблем та задоволення потреб ринку в новому контексті. Партнерства та співпраця з іншими організаціями можуть сприяти обміну ресурсами та ідеями для інноваційних проектів. Інноваційний менеджмент в період кризи вимагає гнучкості, творчості та зосередження на довгостроковому успіху, незважаючи на поточні труднощі.

Інноваційний менеджмент у стратегії підприємства полягає в тому, щоб систематично впроваджувати інновації як ключовий елемент стратегії з метою досягнення переваг та створення стійкого розвитку. Інновації допомагають підприємствам відрізнитися від конкурентів та створювати унікальні для клієнтів продукти. Це дозволяє підприємству продавати своє місце на ринку та підвищувати позицію лідера або інноватора. Інновації в стратегії дозволяють розробити нові продукти або покращити існуючі, що можна призвести до підвищення попиту та задоволення потреб споживачів. Нововведення можуть застосовуватися для оптимізації бізнес-процесів, що дозволяє підприємству знизити витрати, підвищити ефективність та збільшити якість продукції чи послуг. Ноу-хау можуть відкривати нові ринки і можливості для росту. Підприємства можуть створити запит на нові продукти або послуги, які раніше не існували. Інновації допомагають підприємствам бути гнучкими та адаптивними до змін внутрішнього та зовнішнього середовища. Це особливо важливо під час кризових ситуацій та швидкозмінних ринкових умов. Підприємства, які постійно впроваджують інновації, можуть бути першими за технологічними рішеннями, які важко копіювати конкурентам. Підприємства, які

активно інвестують в інновації, здатні залучити талановитих працівників, інвесторів та партнерів, які наділять їх візію або підтримають їх інноваційні проекти. Інноваційний менеджмент у стратегії підприємства завдяки створенню стійкого розвитку, дозволяє компанії протистояти викликам та зберегти свою конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Отже, сутність інноваційного менеджменту в стратегії підприємства відбувається в постійному пошуку нових ідей, їх впровадження та використання для досягнення стратегічних цілей та забезпечення стійкого розвитку організації. Інноваційний менеджмент змінює стратегічний розвиток підприємства, сприяючи його здатності адаптуватися до середовищі, використовувати нові можливості та впроваджувати ідеї для досягнення конкурентних переваг.

Література

1. Пузирьова П. В. Основні положення розробки і реалізації фінансової стратегії суб'єктів бізнесу в умовах сталого розвитку / П. В. Пузирьова // *Modern scientific research: achievements, innovations and development prospects : the 9th International scientific and practical conference, Berlin, Germany, February 20-22, 2022.* – MDPC Publishing, Germany, February, 2022. – P. 385-391.

2. Халіляєва О. В. Сутність та значення економічного потенціалу, його місце в економіці країни: сучасний аспект в умовах сталого розвитку / О. В. Халіляєва, П. В. Пузирьова // *Формування ринкових відносин в Україні.* – 2021. – № 12 (247). – С. 33-40.

3. Гнатенко І. Сучасні управлінські та інформаційно-безпекові підходи формування інноваційного кластерного угруповання в умовах COVID-19 на засадах сталості, децентралізації та євроінтеграції / І. Гнатенко // *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації.* – 2021. – № 1-2. – С. 68-77.

4. Гнатенко І. Управлінські, маркетингові та фінансові підходи оцінювання соціо-еколого-економічного ефекту взаємодії підприємств в умовах зміни споживчих переваг / І. Гнатенко // *Економічний дискурс.* – 2021. – № 1-2. – С. 111-121.

5. Довбуш В. І. Значення ІТ-компаній для економіки України та їх специфіка для цілей бухгалтерського обліку / В. І. Довбуш, П. В. Пузирьова // *Формування ринкових відносин в Україні : зб. наук. пр.* – 2020. – № 5 (228). – С. 26-31.

6. Гнатенко І. А. Моделювання сценаріїв стійкого розвитку підприємств в умовах глобалізації та діджиталізації: управлінський аспект / І.А. Гнатенко // *Інвестиції: практика та досвід.* – 2021. – № 16. – С. 20-25.

УДК 378

Т. Белялов, В. Кохно

Київський національний університет технологій та дизайну

ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ В ОСВІТІ, НАУЦІ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Цифрова трансформація є глибоким інтегративним процесом, спрямованим на трансформацію суспільства та економіки через впровадження цифрових технологій у всі аспекти життя.

Цифрові технології впроваджуються в бізнес-процеси з урахуванням їхньої економічної вигоди та сприяють глобальній конкурентоспроможності. Зниження вартості та доступність послуг через хмарні технології роблять цифрові інновації привабливими для розвитку бізнесу. Цифрові технології також перетворюють сфери послуг, дозволяючи здійснювати віддалену роботу, проводити відеоконференції та отримувати доступ до товарів та послуг через Інтернет. Це сприяє соціальному розвитку, полегшуючи доступ до основних послуг, таких як охорона здоров'я та освіта. [6]

Проте, разом із позитивними аспектами, цифровізація стикається з викликами. Автоматизація та роботизація можуть викликати безробіття та нерівність доходів. Проблеми безпеки, цифровий розрив та питання конфіденційності даних стають актуальними проблемами.

Для подолання цих викликів необхідно сприяти формуванню глобальної цифрової сумісності, ліквідувати цифровий розрив та створювати надійні технології для всіх. Міжнародні правила, партнерства та підтримка для розвитку інфраструктури та технічної освіти є ключовими факторами для досягнення цих цілей. [4]

Важливо виробити баланс між розвитком технологій та збереженням економічної та соціокультурної стійкості суспільства. Управління цифровими технологіями повинно ґрунтуватися на прозорості, ефективності та довірі, щоб забезпечити сталість та благополуччя у цифровому віці.

У захоплюючому світі наукових відкриттів і технологічного прогресу цифрова трансформація виступає як ключовий фактор, який не лише поєднує в собі сукупність викликів, але й розкриває безмежні можливості. Особливо важливо розглядати це явище в контексті наукових термінів, де синергія викликів і можливостей створює новий ландшафт для досліджень та інновацій.